

DIKLIETIS

1996.GADA

NOVEMBRIS

Dikļu pagasta izdevums

11.novembris - Lāčplēša diena.

Jānis Goltiņš

(1898.-1964.)

Pirmo dienas gaismu ierauga Dikļos laukstrādnieku,vēlāk rentnieku ģimenē.Tā raženi sazarojas; četri dēli,trīs meitas.Sadzīvē saticīgi,raženi darbā.Arī Jānītim,gan tikko no mātes rokas atraisītam,gan Dikļu skolas gados sarodas gan palīgdarbi,gan darbi klēti,kūti,tīrumā.No tēva visam mūžam mantots vārds un atziņa:ja ir vērts,ka mēs,ko darām,tad ir vērts,ka to labi padarām.Pēc skolas puspuisis,tad puisis pie saimniekiem,mežstrādnieks.Agri rīti,vēli vakari.Sestdienas pievakare un svētdiena gaidīta.Ar peļņu tā vien ir , kā cauri tiek.

1916.gads.Veidojas latviešu strēlnieku bataljoni sargāt Rīgu un atkarot Kurzemi.Astonņpadsmītgadīgais Jānis Goltiņš brīvprātīgi stājas viņu rindā.Viņu iedala pulkveža Briēža vadītā 2.Daugavgrīvas bataljonā.Kauja Ķekavā,tad Ziemassvētkos Ložmetēju kalnā.Ievainojums.Sniegā un salā,smagā kaujā uz Kurzemi atvērtie vārti krievu ģenerāļu nolaidības un stulbuma dēļ atkal aizveras.Sašutums un smeldze.Maz prieka par armijas vadības apbalvojumu:Jura krustu.Neapmierinātība un satrunējušo patvaldību,pieaug neapmierinātība.Nākamā gada martā no troņa atkāpjas cars.Krievu armija "demokratizējas" un sairst,no vācu spiediena atkāpjas.Tai līdzī aiziet daudz strēlnieku,daļēji komunistu aģitācijas samulsināti.Jānis Goltiņš novelk smago kara mēteli un ķeras pie arkla Dikļos.

1919.gada pavasaris.Komunistu vara piecu mēnešu valdīšanas laikā pēc pašu boļševiku datiem ar nāvi sodījuši 3682 "kontrevolucionāros" latviešus.Iztukšotas zemnieku zemnieku kūtis un klētis,tomēr pilsētās pusbads un bads.Jānis Goltiņš uzzina,ka īgaunī savu zemi no mošķiem attīrījuši,tuvojas Latvijas robežām un pie viņiem veidojas brīvās Latvijas karotāju vienības.Dodas tiem pretī un 1.jūnijā Rūjienā otro reizi parakstās par brīvprātīgu iestāšanos armijā.Tagad zem svētā brīvības karoga.Pēc trijām nedēļām Cēsu kaujā viņš lietā liek strēlnieka pieredzi.Spoža uzvara.Jūlija sākumā Ziemeļlatvijas armija tautas sveikta un sumināta iesoļo atbrīvotā Rīgā.Otrā Cēsu kājinieku pulka rindās Jānis Goltiņš.Viņam uztic vadību mīnmetēju grupā.

Novembrī kaujas ar bermontiešiem Jānis Goltiņš vada mīnmetējnieku grupu 5.Cēsu pulkā.4.novembrī viņu smagi kontuzē tuvu sprāgušā granāta.

11.novembrī gavilē visi Rīgas baznīcu zvani.Pārdaugava atbrīvota.Pilsētas apšaušana pārtraukta.Jānis to dzird slimnīcā,tāpat ziņu,ka šajā dienā iedibināts ordenis ar teiksmainā vāroņa Lāčplēša vārdu.Vai gan viņš var iedomāties,ka nav vairs tālu diena,ka rotu izvedīs parādē,pulka komandieris viņu izsauks,nolasis apbalvojuma diplomu un piespraudīs Jānim Goltiņam mūsu tautas cildenāko varonības zīmi.Karavīri salutēs un orķestra atskaņotā svinīgā maršā paies viņam garām.

8.oktobrī Jānis Goltiņš ir atkal ierindā.Bermondieši atkāpjas gausi soli pa solim,reizēm sīvi pretodamies.Uz Jelgavas šosejas pie Franču mājām spēcīgs ienaidnieka pretuzbrukums spiež kājiniekus atiet,bet mīnmetēju lādiņi aptur uzbrucējus.Viņus apiet un ielenc,bet grupas komandiera Jāņa Goltiņa vadībā izlaužas,nodarot lencējiem lielus zaudējumus.Viņu paaugstina seržanta dienesta pakāpē.

20.oktobrī divkauja Bolderājā ar bermontiešiem,kas beidzas ar mūsu uzvaru.

Kad mūsu Tēvzemes tīkotāji sakauti un ar negodu pārtrenkti pāri robežām dienvidos un austrumos, Jānis atgriežas Dikļos, lai īstenotu tēva senseno sapni - "Savs kaktiņš, savs stūritis zemes" un pagrieztu kāzu danci ar sen jau iecerēto kaimiņu meitu Paulīnu Pikši.

Muižām atsavināto zemes gabalu sadalē daudz problēmu, bet vienu lietu cieši nosaka likums "Kritušo kara vīru vecākiem un Lāčplēša ordeņa kavalieriem pirmtiesības izvēlēties". Jānis jau puikas dienās sadraudzējies ar simtgadīgu bērzu Dzimezerīņa krastā. Agrā jaunībā sāktās mednieka gaitas, kad vien iespējams, turpinās visu mūžu, tādēļ mājai pie dižā bērza nosaukums "Mednieki". Lauku sētas muižas tīrumos aug kā baravikas pēc ražena lietūs. Arī Jāņa māsas Martas ģimenei "Eglāji" un sievas brālim "Smiltieki".

Tūlīn pēc atgriešanās Jānis Goltiņš iestājas Latvijas aizsargu Dikļu nodaļā un turpina darboties tajā līdz 1940. gadam. Kad mājas celtniecības darbi pabeigti, izrādās, ka ar zemes darbiem tiek galā sievas vecāki. Jānis iestājas robežapsardzes un muitas dienestā Valkā.

Pēckara pārejas laika grūtības mazinās. Arvien kuplāk sazaļo druvas un tīrumi, sakopjas pilsētas. Arvien gaišāki smaidi brīvo pilsoņu sejās. Saskanīga Paulīnes un Jāņa Goltiņu mājas dzīve. Sieva aprūpē divus dēlus.

Iet gads pēc gada raženā darbā, līdz pienāk sarkanmelns 1940. Brīvās Latvijas sagrašanās. Jāņa ģimene atgriežas Medniekos.

Nāves plāvēja pirmā pasaules karā saudzēja Goltiņu dzimtu, otrajā šausta nežēlīgi. Jāņa brālis Arvīds dien Latvijas armijā. Neizdodas noskaidrot, vai nobendēts Litenē vai mocekļa kaps citā laukā vai mežmalā. Otrs brālis Pēteris padomju varas mēnešos vada Dikļos laukstrādnieku arodbiedrību. Kādam aizdevis dusmas, tas sūdzējies. Pēc vācu varas ienākšanas Pēteri Goltiņu aizved uz Valmieru un nošauj bez izmeklēšanas. Paliek trīs bārenītes, jaunākā nāk pasaulē pēc tēva nāves.

Jāņa Goltiņa ģimene ar, sēj un plauj. Saimnieks pa reizei ar bisī plecā Dikļu mežos un silavās pabaida zaķus un stirnas.

1943. gadā vecajam karotājam nākas aizvadīt uz latviešu leģionu vecāko dēlu Imantu. Daudz gadu brālis un vecāki gaida kara vīra pārnākšanu. Nesagaida. Viņa mūža mājvieta nezināmos leģionāru Brāļu kapos.

1944. gads. Vācu armija atkāpjas, krievi nāk virsū. Bēgļu straumes uz rietumiem, nacionālie partizāni mežos. Jānis Goltiņš paliek savā sētā. Oktobrī tur ielaužas čekas vīri ar automātiem un roku dzelžiem. Kara tribunāls. Noziegums: uzticīga kalpošana tautai un Tēvzemei. Sodš 15 gadi katrogā, vergu lēģeros Karagandā. Jāņa veselību iedragājuši ievainojumi, sevišķi kontūzija. Tomēr nesalauzama ticība savai Latvijai palīdz pārciest pusbadu un varmācības.

Atgriešanās Dikļos.

Tomēr vecam karavīram nav lemts sagaidīt Latvijas brīvības rītausmu. Smaga slimība viņu aizved aizsaulē.

Jāņa Goltiņa dzīvesstāstu veidoju galvenokārt pēc atmiņām. Ja kas palicis nepateikts vai pielaista kļūda, lūdzu paziņot tieši vai pa tālruni 41304.

E. Luste.

V. Strēlerte

Kopā ar dzīviem un veļiem

Varoņi pulcēties,

Raugi : pa rasainiem ceļiem

Mūžīgā Latvija nāk.

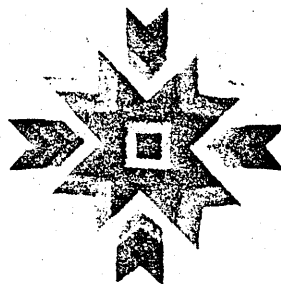
**Lāčplēša dienā - 11. novembrī pl. 14.00
aicinām dikliešus piedalīties piemiņas zīmes
atklāšanā**

Lāčplēša ordeņa kavalierim

Jānim Goltiņam

Dikļu kapos.

Pieminēsim un atcerēsimies.

Z/s "Kalnieši"

p i e d ā v ā

sagatavotu šāļu malķu

tūlītējai lietošanai

par Ls 1,- kubā.

tel. 41456

18.novembri atceroties un pieminot.

Ir rudens.Ar plīvojošām sveču liesmiņām namu logos atnāks 18.novembris-mūsu Latvijas dzimšanas diena.Rīt sestais gads,kopš atkal esam kungi savā zemē.

Atcerēsimies,kādi smagi upuri bija jānes,cik liela un plata asinsupe ir plūdusi pār Latviju,kādas dziļas sāpes un morāliskus pazemojumus izcieta latvieša sirds,to arī tadad atceras īsts latvietis.Latvija,šim vārdam jābūt svētam ikviena patiesa latvieša sirdī.Bet vai tā ir?Cik daudzi aiz šīs Latvijas piesaukšanas slēpj nelietīgus darbus,domas un jūtas.Vēl "kangari" nav pazuduši.Viņiem interesē tikai personīgi labumi.Viņi nekad nedomās par savu valsti kopumā un neaizstāvēs nedz savu valsti,nedz valsts intereses.Cik daudz mūsos vēl ir naida,skaudības,nenovīdības.

Bet iāzmirsīsim to un čentīsimies ar gaišu skatu, palūkoties nākotnē.Atcerēsimies mūsu dziesmoto revolūciju Mežaparkā,Baltijas ceļu,Baltijas uguns-kurus,20.vispārējos latviešu Dziesmu svētkus 1990.gadā.Cik visi mēs bijām vienoti!Bez maz vai zvērējām:"Kaut pastalās,bet brīvā Latvijā!" Nu it kā to esam aizmirsuši.Laiks ir smags un grūts.Bet viss jaunais taču dzimst grūtībās.Šodien mums jābūt pateicīgiem arī tiem Latvijas dēliem,kuri varonīgi nolika savas dzīvības uz dzimtenes upuru altāra,cīnoties par brīvu Latviju,kuru pasludināja 1918.gadā.Viņu vidū arī diklēnietis Jānis Goltīņš.

Latvija tikai tad būs nacionāli stipra valsts,ja mēs,turoties dziļi zemē ar savām saknēm un sniedzoties pretim saulei augstu debesis - būsim stipri un nesalaužami.

Iedegsim 18.novembra vakarā svecītes savu mājokļu logos un caur šīm mazajām,siltajām,mirgojošām liesmiņām kļūsim viens otram tuvāki,mīļāki un vienoti.

Atcerēsimies Kārļa Ulmaņa vārdus:"Kas reiz zem Latvijas karoga stāties,tas uz mūžu,uz dzīvību un nāvi zvērējis sevi atdot Latvijai."

Vija Dreimane.

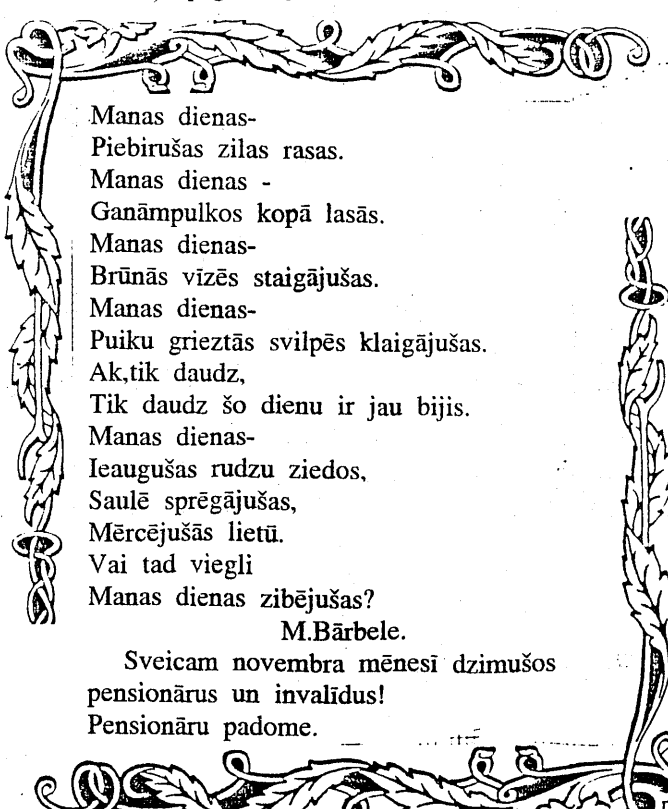
1996.gada oktobra numurā Dikļu pagasta izdevumā "Diklētis" rakstā "Vēlreiz par zemes izmantošanu..." manas vainas dēļ ieviesusies kļūda 2.lapas pusē 4.rindā no apakšas,kur ierakstīts,ka "Kalnlejās" Andris Krēšīņš nav izmantojis 1,1 ha LIZ.Pareizi jābūt - nav izmantojis 0,1 ha LIZ.

Atvainojos A.Krēšīņam par morālo kaitējumu,kas radies sakarā ar neprecizitāti raksta tekstā.

Zēnes komisijas priekšsēdētājs L.Vadonis.

Turpmāk paziņojumi par pensiju,bērnu un bezdarbnieku naudas izmaksām nekur netiks izlikti,jo pagastā pastiprinās zādžības.Esiet tik laipni un ievērojiet savus datumus.Ja arī gadījumā kāda persona nebūs ieradusies,nogādāsim viņai mājās,varbūt ne tieši tajā datumā,bet bez pensijas nepalikset.

Dikļu pagasta grāmatvede.

Manas dienas-
Piebirusas zilas rāsas.
Manas dienas -
Ganāmpulkos kopā lasās.
Manas dienas-
Brūnās vizēs staigājušas.
Manas dienas-
Puiku grieztās svilpēs klaigājušas.
Ak,tik daudz,
Tik daudz šo dienu ir jau bijis.
Manas dienas-
Ieaugušas rudzu ziedos,
Saulē sprēgājušas,
Mērcējušas lietū.
Vai tad viegli
Manas dienas zibējušas?

M.Bārbele.

Sveicam novembra mēnesī dzimušos
pensionārus un invalīdus!
Pensionāru padome.

"Kas godīgi pa ceļu ies,
Tas maldīt neapmaldīsies,-
Bet kas gan ziņas tādām dos
Par brīnumiem meža biežumos!"

R.Blaumanis.

Tuvojas ziemas garie vakari,kad gribas palasīt kādu grāmatu.Pārskatot savus grāmatu plauktus,varbūt atrodāt kādu sen neatnestu bibliotēkas grāmatu.

Cienījamie lasītāji,cienīsim viens otru un atcerēsimies,ka varbūt tieši tā grāmata,kura ir aizkavējusies,interesē un ir vajadzīga arī citiem lasītājiem.

Dikļu bibliotēkas darba laiks:

Otrdienās	9.00-12.00	13.00-17.00
Trešdienās	9.00-12.00	13.00-17.00
Piektdienās	9.00-12.00	13.00-17.00

Dauguļu bibliotēkas darba laiks:

Pirmdienās	8.30-15.30
Ceturtdienās	8.30-15.30

Dikļu un Dauguļu bibliotēkas vadītāja

B.Jaunīte.

Dikļu iecirkņa pilnvarotā J.Stoļarova iedzīvotāju pieņemšanas laiks pagasta padomē:

otrdienās 9.00 - 12.00

piektdienās 9.00 - 12.00

*Paldies pensionāru padomei,
sevišķi tēlgar Gulbei, par
humāno atbilstību sarīpi
pensionāriem.*

Pensionāru vārds A.L.

Pateicība

*Izrauc pateicību Dikļu pag. padomei
par piedalīšanos manu ārstniecības
paulu sepsanā Valmieras slimnīcā.*

Hegele.

Dārgais kolēģi !

Tevi uzrunā Ropažu pagasta zemnieku iniciatīvas grupa, kas
inokošās pārdomās par mūsu tautas, par mūsu Latvijas likteni nonāca pie
šī Aicinājuma Tautai, ko nosūtām Tev!

Mēs ierosinām apsvērt šo Aicinājumu visos pagastos un pārdomāt
vai Jums nav līdzīgas problēmas kā mums, vai Jums nav līdzīgas sāpes
par tautas likteni.

Mūsu Aicinājumu 6.augustā apsprieda Rīgas rajona pagasta vecāko
sanāksmē, piedaloties masu mediju pārstāvjiem, kur tas guva nedalītu
atbalstu un tika ieteikts iepazīstināt ar to visu Latvijas pagastu
iedzīvotājus, aicinot pievienoties tālī izteiktiem priekšlikumiem.

Ja esiet vienādās domās ar mums, sasauciet sava pagasta vai
mazpilsētas iedzīvotāju sapulci - izveidojiet līdzīgas iniciatīvas grupas
no pašu zemniekiem un citiem lauku cilvēkiem. Apvienosimies kopīgam
darbam nākotnes labā. Pašvaldības lielākajā vairumā Latvijas pagastos un
mazajās pilsētās mūs atbalstīs.

Mūs atbalstīs intelligences, visi cilvēki, kuri saglabājuši savas kultas
dedzīgas sirdis un sirdsapziņu. Tādi kā mēs, vienādi domājoši ir simtiem
tūkstošu visā Latvijā. Vai nu mēs klusēdami vērosim kā izdēd mūsu bērni
un mazbērni sūro grūtību un nepelnīto pārestību priekšā, vai arī mums
būs spēka pateikt skatu - *pietiek!*

Rakstiet mums, lai kopīgi apsvērtu kā nākotnē izveidot vienu
kopēju visas Latvijas mazturīgo, bet aktīvi domājošo lauku cilvēku
iniciatīvas grupu, kas būtu ar skaitliski pietiekoši lielu pārstāvniecību,
kurā būtu spiesti ieklausīties mūsu deputāti, valdības vadītāji, Valsts
Prezidents.

Iestājieties par tēnu tautas atdzimšanu !

Māris Bumbieris - zemnieks.

Zigmunds Plīmanis - zemnieks.

Rīgas rajona,
Ropažu pagasta "Māras"
t: 918646

PU «VTU Valmiera»
no 4. novembra atklāj jaunus
reisus maršrutā

**VALMIERA — DAUGUĻI —
DIKĻU SKOLA — VALMIERA**

6.30	Valmiera	8.45	17.15
6.37	VTU «Valmiera»	8.37	17.07
6.41	Kaktiņi	8.32	17.03
6.49	Vārnas	8.25	16.55
6.55	Virši	8.18	16.49
7.01	Mazbrenguļi	8.12	16.43
7.08	Dauguļi	8.05	16.36
7.11	Dauguļu pasts	8.02	16.33
7.14	Dauguļi	-	16.30
7.21	Mazbrenguļi	-	16.23
7.28	Dauguļu stacija	-	16.16
-	Dauguļu kapi	7.57	-
7.32	Pilādži	7.52	16.12
7.35	Saulītes	7.49	16.09
7.38	Dikļi	7.46	16.06
7.39	Dikļu skola	7.45	16.05

maršrutā **VALMIERA — ZILAIKALNS —
DIKĻU SKOLA**

Valmiera	15.20
Puškari	15.30
Dūķeri	15.34
Mujānu pagr.	15.39
Zilaiskalns	15.43
Briede	15.47
Dikļi	15.58
Dikļu skola	15.59

Ropažu manifestis

Pašreizējo valsts politiku uzlabot nav iespējams. Tā demokrātiskā
ceļā jānomaina.

1. «Ropažnieku» kustības mērķis — tāda Saeima un valdība,
kuras darbotos tautas vairākuma labā. Saeimas vēlēšanu likums
jāmaina tā, lai varētu balsot par konkrētām personībām, nevis par
šaurām interešu grupām, kas sevi dēvē par partijām.

Deputātiem jābūt atsaucamiem.

2. Netaisiet jaunas partijas un piesardzīgi sadarbojieties ar
esošajām! Katrā pagastā (pilsētā, pilsētas rajonā) jāorganizē neliela
«ropažnieku» iniciatīvas grupa. Vairākas tuvākās grupas salasās
kopā un apmainās ar informāciju. Pēc tam katra pagasta (pilsētas,
pilsētas rajona) sapulcē tiek ievēlēta rīcības komiteja.

3. Pirmais uzdevums — pavasarī pašvaldībās ievēlēt godīgākos
un gudrākos cilvēkus.

4. Jābūt gataviem vākt parakstus, lai tautas aptaujas ceļā
mainītu Saeimas vēlēšanu likumu.

5. Šā mērķa atbalstītājiem kopīgi jāmeklē idejas, ceļi un metodes,
kā izraut cilvēkus no apātijas un mērķi sasniegt. Jāatrod gudri
cilvēki, kas spējīgi strādāt tautas vairākuma labā.

Ropažu pagasta zemnieku iniciatīvas grupa.